

Socialministeriets Beregning af Udgifterne ved Forsørgelsen af 7—10aarigt Enebarn, naar Levestandarden holdes uforandret og Grundindtægten er 7 100 Kr. 1 195 Kr.

Svensk Beregning vedrørende et 7—8aarigt Barn, naar det i Forvejen er 0 eller 1 Barn, Levestandard uforandret og Grundindtægt i 1933 paa 4 000 Kr. 7—800 sv. Kr.

Anden svensk Beregning vedrørende et 7aars Enebarn, naar uforandret Levestandard og Grundindtægt 4 000 Kr. 1 180 sv. Kr.

I Forhold til 1933 vil Normalbidraget derefter udvise en Stigning paa 125 pCt. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Fædrenes Evne til at betale deres Andel — $\frac{3}{5}$, jfr. Bemærkningerne til § 192 — af et saaledes forhøjet Normalbidrag bemærkes, at Aarsindtægten for Arbejdere med *fuld Beskæftigelse* i samme Tidsrum er steget med omtrent 100 pCt, hvorved dog maa erindres, at Beskæftigelsesgraden var væsentlig større i 1947 end i 1933, saaledes at Stigningen i faktisk Aarsindtægt er større end angivet.

Man har overvejet, hvorvidt det maatte være rimeligt at graduere Bidragenes Størrelse efter Barnets Anbringelsesmaade (i Pleje eller hos Forsørgeren), dets Alder eller Søskendeflokkens Størrelse, men har, uagtet det paa Forhaand maa forekomme rimeligt at foretage Graduering af Bidragene i hvert Fald efter Barnets Alder, ikke anset det Materiale, man har haft til Raadighed, for tilstrækkeligt til, at det har kunnet danne Grundlæg for et underbygget Forslag om Graduering. Det maa dog anses for tilstrækkelig godtgjort ved de tilvejebragte Oplysninger, at Udgifterne ved et Barns Forsørgelse forøges efterhaanden, som Barnet bliver ældre, og at de særlige Udgifter, der i Barnets første Leveaar er forbundet med dets Pasning, eller den Omstændighed, at Tilsynet og Plejen af Barnet i disse Aar kan indskrænke Modernes Indtægtsmuligheder, ikke tilstrækkeligt kan motivere, at den nugældende Bestemmelse om, at Normalbidraget skal være $\frac{1}{4}$ højere i Barnets 2 første Leveaar end i senere Perioder, jfr. Forsorgslovens § 193, Stk. 1, opretholdes fuldt ud i dens nuværende Omfang. Man foreslaar derfor, at Bestemmelsen ændres saaledes, at Normalbidraget i det omhandlede Tidsrum kun skal være 10 pCt. højere.

Idet man i øvrigt henviser til nedenstaaende Bemærkninger til de enkelte Bestemmelser bemærkes, at man ved Forslagets Udarbejdelse særlig har søgt tilvejebragt saadanne Ændringer, som maa anses for begrundet i Hensynet til Barnets Tarv samt i Ønsket om at tilvejebringe større indbyrdes Overensstemmelse mellem Forsorgslovens Regler om Børnebidrag til Børn uden for Ægteskab, til Ægtebørn og til Enkebørn m. v. Man har endvidere foreslaaet visse Ændringer, der har til Hensigt at bringe Forsorgslovens Bestemmelser i Overensstemmelse med senere Lovgivning, navnlig Børnelovene af 7. Maj 1937, eller med de af Administrationen siden Lovens Ikrafttræden i Praksis indhøstede Erfaringer, ligesom man i visse Tilfælde har stillet Forslag om Ændringer, der alene skal tjene til at tydeliggøre Loven.

De af det foreliggende Lovforslag følgende Merudgifter for Statskassen til forskudsvis udbetalte Underholdsbidrag til Børn født i og udenfor Ægteskab og til Ydelse af Understøttelse til Enkers og Enkemænds Børn samt forældrelose Børn er med de nugældende Refusionsregler — hvorefter den Del af de forskudsvis udbetalte Bidrag, der ikke inddrives hos den bidragsskyldige, udredes fuldt ud af Statskassen, medens Staten afholder $\frac{4}{7}$ af Udgiften til Enkebørnsbidrag — skønsmæssig anslaaet til 8,5 Mill. Kr. aarlig.

Hertil kommer en af Ændringerne i Bidragsreglerne følgende Merudgift paa ca. 1,5 Mill. Kr. til Ydelse af Børnetillæg til Rentemodtagere, jfr. Folkeforsikringslovens § 40, Stk. 5, hvorefter Børnetillæg ydes med samme Beløb som det en Enke i Henhold til Forsorgslovens § 219 tilkommende Børnebidrag.

Man maa imidlertid anse det for rimeligt, at Kommunerne i Overensstemmelse med det Princip, der i øvrigt gælder med Hensyn til Forsorgsudgifter, bærer en Del af Udgifterne ogsaa til forskudsvis Udbetaling af Underholdsbidrag til Børn i og uden for Ægteskab. Man har efter nærmere Overvejelse anset det for passende, at Kommunerne bærer $\frac{1}{4}$ af Udgifterne og Staten $\frac{3}{4}$, en Fordeling, som man af praktiske Grunde finder fremtidig bør gælde ogsaa med Hensyn til Enkebørnsbidrag, saaledes at der for alle Børnebidrag kommer til at gælde samme Refusionsregler, jfr. de foreslaaede Ændringer i §§ 59, 64 og 75.

Med de her anførte Ændringer i Refusionsreglerne maa de paa Statskassen faldende aarlige Merudgifter ved Lovforslaget